

Вечірня зоря

Поль Марі Верлен

Червоний місяць звівсь над ожеред,
На сонний луг лягла хвиляста мряка,
У березі самотня жаба кряка
Й шепочеться із вітром очерет.

Мак водяний згортається поволі,
Непевно бовваніють вдалині
Стрункі тополі; цятки світляні
Блудних вогнів мигтять на видноколі;

З дупла свого, збудившись, виліз сич
І полетів беззвучно й тяжкокрило;
В зеніті якось тихо зазоріло.
Венера біла сходить — це вже ніч.